

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Саврицького Миколи Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 3, 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII у редакції Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частини двадцятої статті 86, підпункту 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“ Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII

м. К и ї в
17 вересня 2018 року
№ 286-2(I)/2018

Справа № 3-300/2018(4113/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича – доповідача,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Саврицького Миколи Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 3, 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6,

ст. 40), частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793) у редакції Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частини двадцятої статті 86, підпункту 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“ Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Саврицький М.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають вимогам частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 24, частини першої статті 58, статті 85, пунктів 1, 6, 7 частини першої статті 92 Конституції України (є неконституційними), положення пунктів 3, 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76), частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII у редакції Закону № 76 (далі – Закон № 1789), частини двадцятої статті 86, підпункту 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“ Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697).

На підтвердження застосування судами оспорюваних положень Закону № 76, Закону № 1789, Закону № 1697 автор клопотання долучив до конституційної скарги копії постанов Приморського районного суду міста Одеси від 29 серпня 2017 року, Одеського апеляційного

адміністративного суду від 14 лютого 2018 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 8 червня 2018 року у справі за його адміністративним позовом до Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в місті Одесі про визнання незаконним рішення про відмову у перерахунку призначеної пенсії та виплаті заборгованості по пенсії. За наслідками розгляду цієї справи місцевий, апеляційний та касаційний суди у задоволенні позову відмовили, оскільки станом на час звернення Саврицького М.М. із заявою про перерахунок призначеної пенсії положення Закону № 1789 втратили чинність, а Кабінет Міністрів України не визначив умов та порядку перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури на підставі Закону № 1697.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, оспорюваними положеннями Закону № 76, Закону № 1789, Закону № 1697 звужено його право на перерахунок призначеної йому пенсії у разі підвищення заробітної плати працюючим працівникам прокуратури, а також обмежено право на соціальний захист, гарантоване Конституцією України.

2. Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, виходить з такого.

2.1. Конституційний Суд України відповідно до частини першої статті 8 Закону України „Про Конституційний Суд України“ розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих положень).

Суб'єкт права на конституційну скаргу просить Конституційний Суд України перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону № 1789. Однак ці положення втратили чинність у зв'язку з набранням чинності 15 липня 2015 року Законом № 1697 та до правовідносин щодо перерахунку пенсії, призначеної Саврицькому М.М., не застосовуються.

Таким чином, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі у цій частині за пунктом 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2.2. За Основним Законом України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (стаття 151¹).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України; обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів; перелік документів і матеріалів, що додаються; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (частина перша, пункти 5, 6, 7, 8 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Неконституційність положень пунктів 3, 42 розділу I Закону № 76, частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону № 1789, частини двадцятої статті 86, підпункту 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“ Закону № 1697 Саврицький М.М. обґрунтовує тим, що Верховна Рада України змінила правове регулювання перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури, встановивши, що умови та порядок такого перерахунку визначаються Кабінетом Міністрів України.

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України вважає, що автор клопотання фактично висловлює незгоду з наявним законодавчим регулюванням умов та порядку перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури та відсутністю відповідного нормативно-правового акта Уряду України. Проте незгоду із законодавчим регулюванням правовідносин, а також неприйняттям органами державної влади підзаконних нормативно-правових актів на виконання вимог законів України не можна вважати підставою для визнання неконституційними законів України (їх окремих положень).

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що „пенсіонери можуть не дочекатися прийняття Кабміном згаданого „Порядку“. Тим більше, що невідомо – чи буде Кабінет Міністрів України і його „Порядок“ захищати права пенсіонерів прокуратури на перерахунок пенсії“. Це твердження Саврицького М.М. є припущенням, однак припущення не можуть вважатися аргументами на підтвердження неконституційності правових актів чи їх окремих положень (ухвали Конституційного Суду України від 17 лютого 2009 року № 5-у/2009, від 27 січня 2010 року № 2-у/2010).

У конституційній скарзі не зазначено, в чому саме, на думку автора клопотання, полягає звуження змісту й обсягу існуючого права на соціальний захист, не розкрито логічного зв'язку між оспорюваними положеннями Закону № 76, Закону № 1789, Закону № 1697 та приписами Конституції України. Саврицький М.М. обмежився цитуванням норм Основного Закону України, відтворенням змісту положень Закону № 76, Закону № 1789, Закону № 1697, а також посиланням на юридичні позиції Конституційного

Суду України, викладені у рішеннях від 13 травня 1997 року № 1-зп, від 25 грудня 1997 року № 9-зп, від 22 травня 2018 року № 5-р/2018, від 17 липня 2018 року № 6-р/2018.

Однак цитування приписів Конституції України, відтворення змісту положень законів України, інших нормативно-правових актів, а також посилення на юридичні позиції Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Конституційного Суду України від 27 грудня 2011 року № 66-у/2011, від 27 березня 2013 року № 10-у/2013, від 8 липня 2015 року № 29-у/2015, від 21 грудня 2017 року № 13-у/2017).

Автор клопотання також не надав копій усіх документів і матеріалів, на які посилається, і не вказав їх у переліку документів і матеріалів, що додаються до конституційної скарги.

Недотримання суб'єктом права на конституційну скаргу вимог, визначених у пунктах 6, 7, 8 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі у цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 55, 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Саврицького Миколи Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 3, 42

розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII у редакції Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частини двадцятої статті 86, підпункту 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“ Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пунктів 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**